

Mjesto Prisbin
 Datum 22.04.02
 Br: _____

I Z J A V A

Ime i prezime TEMIMA DEDOVIĆ Datum i mjesto rođenja 6.11.1961 - Sutvane
 Adresa Džamile Jusupović 35 Prisbin Br. i k. i mjesto izdavanja 56202 Sup Prisbin
 Vrijeme i mjesto događaja 1993. lokal područje Društvo torture
 Prekršio: Vojsci - policija Svjedoci Porodica - komšije

Zivjela sam u selu Botkovići - Masovlje - opština Prisbin
 sa mužem, bratom i kćerkom od 6 godina, 1993. godine
 8 februara, majka izšla iz kuće da nahrane kozya kako
 bi otišla u sutvane da kupi brašna i dohena na kozyu.
 Vratila se odmah u kuću i rekla nam; čimo ti maše brašna
 da vidite kozya je vojsci oko kuće. Kuća je bila potpuno
 opkoljena. Uteli su u kuću i odmah nam pričeli tući;
 Tučili su majku, mame, kćerke, utimeli su sporu
 vrelu vodu i potipali po nama. Bila je to vojsci u žarenu
 uniformama i bilo ih je 30 a desetak njih je bilo u
 našu kuću. ~~Moj amiča Nedžib Dedović im je rekao~~
 Utimeli su iz kuće sve što im se krišjelo. Uteli su
 kasetofon, a u moje majke su zaveli ruku u džep od
 kaputa i uteli sve što je imala novca kojije su
 pripremili za kupovinu brašna i drugih namirnice.
 Uteli su cigare, kuhinju, dječiji reas. Rezbili su staklo
 od vitrine. U mojoj kući se zatekao amiča Nedžib
 i Strina Uma. Njih su tučili, amičin presreću u lice
 tako da je sav bio u krvi, a Strinu presreću u oko
 tako da su joj oko zatekali. Uteli su im sav novac

Prilog: _____

Izjavu dao Dedović Temima

Izjavu čuo Đ. Halilović

ono je otisao u kuću Mehmeda i Sabrije Dedovića. U Mehmedu
su uteli 200 DM i izvjesnu sumu u dinarima. Uteli su mu
Kosetufom. Stavili su mu glavu na drvenu stolicu (štokrnju)
i htjeli da mu odjere glavu. Rekli su da će ga zaklati i
odvuci na BiH teritoriju gdje je bila ubodena oko 200 metara.
Pitali su ga gdje su mu šibovi i govorili su mu: „Mehmede,
ti si dobar čovek, samo smo ti šibu uteli na Paštan brdu.
Mehmedovoj ženi ~~ti~~ Ramizi i Lutvovoj ženi Zemki, koje
su otjerali pred stolu, natjerali su da se svinu dimije i
pipali ih po tijelu trežeći pare. Rekli su o ženi da
to godine života. Sabriju Dedovića su tukli i on je
pomaganjito i trežio pomoć. Ubačih to ga u tječe iscapa-
nu repu za električnu stube i htjeli da ga živog zakopaju.
Guziki su ga noga i slomili mu tri rebra. Omevriješto
se, a kada je došao sebi dali su mu upelac i htjeli su
zapali svoju kuću, stolu i dijeno. Poslije 2-3 dana
pošao je mojoj kući sa ~~štopom~~ pomoćima se sa štopom.
Ispričao nam je šta su od njega uradili. Dok je vojsci
tupla mes Bošnjake, izmehmeda je maršio komandir fraim
ljube ješić, koji je bio pošlo u sumu po drva. Notio je
šjearu i uplešio se kod je vidio vojsci. Rekli su mu
- dobar dan, je ti ti to došao da brusi muslimane,
on je rekao da je pošlo u drva, a oni su mu naredili da
laci šjearu što je on i učinio. Naredili su mu da dignu
ruce u vis, a onda su ga odveli i nsput med tretirali.
Od moje majke su tražili da zapali svoju kuću, što je
ona odbila. Pitali su je: „beba možeš li potvrditi to
/

i kuće ophućali, otišli su u Sastovke. Mi smo tu veće
prespavali u šumi iako je bio snježan i hladno.

Prije večeri komičju fube je iz snježne kuće došlo braćma,
jer je zvonio da mi nemamo, a da nam je vojica ophućala
sve pare. Ujutro smo ju i svoju kočarku Sebrju knjige
cijelu naš koveris krenuli preko šuma za Priboj.
Morali smo brdina oko 30 kilometara po snježnu pjesnicu
do Priboja. Majka i ostale komičje su ostali, jer nisu
znali šta će se dogoditi. Putovali smo cijeli dan od
jutra do mraka. Sebrju je odmah otišao u bolnicu
gdje mu je konstatorom lom zračenja. Nije smio da
ostane u bolnici, jer nije imao povijesnu u hexore.
Bolovao je duže godinama, bez ~~u~~ pastefi, nakon čega
je od poljatskog premluivaju i umro.

Mehmed Redovic je od poljatskog premluivaju i
Strahu u roku od 15 dana dobio tri infarkta, a
nakon ~~četiri~~ mjeseca umro. Ije sun se su kočkom
spustili kod brata u Priboju i tu ostala 15 dana.
Otišli su potom u Crveni krst da trošim parom. Vericu
Redovic me je pitale da li sun bolestan, jer se to
vidjelo i na meni. Rekla sun da jesam. Pozvala
je jednog doktora da me pregleda, a zatim sun
upućene u bolnicu. Za svoju kočku je došla kuma-
natura parom. U bolnici, što u Priboju, što u Užicu
bile sun dve mjeseca. Bolnicu je trošila da plati
troškove, a ja sam imala ni dinara, ni zdravstvenu
knjižicu. Otišla sun u Centar za socijalni rad i
trošila knjižicu za mene i dijete i u plati bolnice

od koje bi mogla prehranjivati sebe i dijete.
Tu apremetu primenu i donat koju iznosi 1500 din,
i to su jedini prihodi koje imaju.

Verica Redović mi je redovno davala hum. pomoć:
O premlaćivanju od strane vojske, obratili smo se SDA
a ona je obavijestila SUP. Policija je dolazila u
selo uzela izjave od komšija koji su ostali u selu
i ne tome se završilo.

U septembru 1995 godine ne ratistu u BiH je poginuo
komšija Grabović. U selu su bile samo još moju majku
Zemra, Ramizu Dedović, Iza Uzumović i Zejna Bešlić.
Za odnošku zbog pogibije Grabovića, u naše kuće je
ispaljen veliki broj metaka, kuća Akifa Dedovića i
šefika su zapaljene, a po selu su padale granate.

I, ove četiri žene su bile prisiljene da napuste,
Nepustile su selo u pritvitu pribojske policije, koji su
rekli da ne mogu garantovati sigurnost životu u selu.
U maju 1996 god. u selo su se vratile jedino moja
majku, Ramizu i Izu. To su i danas u svoz-oj gubini
jedini stanovnici sela.

Prisje rata u Boskojima je bilo nestalo blizu 50 bašnja-
čih kuća. Većina od njih je zapaljena, sve su opustošene
a zapaljene i džamija. Prisje svih ovih događaja najbitni
su od aprila 1992 g. spavali po šumama.

Dedović Zemira